

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH				
Zbor/dátum	6	13	20	27
Trnava	E. Bališ	F. Kolesár	K. Badinský	K. Badinský
Sereď	K. Badinský	M. Kern	Z. Jungová	v Trnave
Piešťany	D. Dubovský	K. Badinský	M. Kern	v Trnave

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA	MIESTO	ČAS
Utorok	Genesis, štúdium Biblie	on line 19:00 hod.
Štvrtok	Modlitebné stretnutie	on line 19:30 hod.
	Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line 20:30 hod.
Piatok	Študijná skupina - Genesis	on line 19:00 hod.
Sobota:	Sobotná škola	zborny 09:00 hod.
	Kázanie z Božieho slova (on-line/ trnava.casd.sk/YouTube)	10:45 hod.
	Popoludňajšia pobožnosť	14:00 hod.

NARODENINY:

„Pri plnej ostražitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život.“ (Príslovia 4,23)

Trnava	Sereď	Piešťany
4. Apu Baroi	17. Luboš Juriga ml.	19. Pavol Karaba
6. Zina Krajčovičová		30. Marta Košíňarová

MYŠLIENKY:

„Prekážky Ťa nemôžu zastaviť. Problémy Ťa nemôžu zastaviť. A predovšetkým, iní ľudia Ťa nemôžu zastaviť. Len Ty môžeš zastaviť sám seba.“ (Gitomer Jeffrey)

Možno nedokážeš v živote ovplyvniť všetko, čo sa Ti prihodí, ale môžeš sa rozhodnúť, že nedovolíš, aby Ti to zničilo život. (Angelou Maya)

Ježiš Kristus bol extrémistom lásky, prorok Ámos bol extrémistom spravodlivosti. Nejde teda o to, či sme extrémisti, ale o to, akí sme extrémisti. Sme extrémisti nenávisť alebo lásky? (Martin Luther King)

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY: DOP / POPOLUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT

JÚN 2026

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

SPOR O ZNAMENIE

Nato prišli farizeji a saduceji a podrobili ho skúške. Žiadali, aby im ukázal znamenie z neba. On im však odpovedal: „Keď nastane večer, hovoríte: ‚Bude pekne, nebo sa červenie.‘ A ráno: ‚Dnes bude nečas, nebo je červené a zamračené.‘ Vzhľad oblohy viete posúdiť a znamenia čias neviete? Zlé a cudzoložné pokolenie žiada znamenie, ale znamenie nedostane, iba ak Jonášovo znamenie.“ Nechal ich tam a odišiel. (Mat 16,1-4)

Existujú otázky, ktoré sú legitímne, aj keby boli ťažké, ba dokonca vyzývavé. K tým patrí napr. aj táto z predchádzajúcej kapitoly: „Kde vziať tu na pustatine toľko chleba, aby sme nasýtili taký veľký zástup?“ (Mat 15,33)

V tejto kapitole (16,1-12) sú kladené otázky, ktoré nie sú legitímne. Rozdiel medzi legitímnou a nelegitímnou otázkou je v tom, že tie legitímne, nech vyzerajú detinsky a naivne, vznikli z úprimnej potreby niečomu porozumieť.

Pri tých nelegitímnych vôbec nejde o pochopenie, ale len o to, aby sa ešte raz vysvetlilo už pochopené, aj keby to vysvetlenie malo byť úplne nesprávne. Farizeji a zákonníci „pokúšali“ Ježiša, t. j. nemali k tomu, ktorého sa pýtali ani za mak dôvery (por. Ex 17,2.9).

Nedostatok úprimnosti je vidieť už zo samej formulácie otázky. Títo zákonníci, ktorí by sa mali vykazovať neobmedzenou dôverou ku slovám proroka, ukazujú pochybnosti, zatiaľ čo znameniam napr. premenlivého počasia úplne dôverujú. Preto im Ježiš dopraje len jediné znamenie - znamenie viery v Božie slovo. (Stopy Mesiáša)

VEREJNÁ MODLITBA

Kristus svojim učeníkom príkladne ukázal, že ich modlitby majú byť krátke, majú vyjadrovať to, čo práve potrebujú, nič viac. Nepriamo tým naznačil rozsah i obsah ich modlitieb a pamätal aj na ich túžby po časných a duchovných požehnaniach spolu s vďačnosťou za ne. Aký to zrozumiteľný vzor modlitby! Vyjadruje skutočne potrebu všetkých. Na obvyklú modlitbu stačí jedna či dve minúty. Môžu byť prípady, keď k modlitbe zvláštnym spôsobom nabáda Boží

Duch, a prosby vyznievajú v duchu. Roztúžená duša vzdychá po Bohu. Duch človeka zápasí, ako zápasil Jákob, a bez zvláštnych prejavov Božej moci si neodpočinie. To sa zhoduje s Božou vôľou.

Mnohí sa však modlia rečnícky či kazateľsky. Oni sa modlia kvôli ľuďom, nie k Bohu. Keby sa modlili k Bohu a naozaj by vedeli, čo robia, zhrozili by sa nad svojou opovážlivosťou, formou modlitby konať Bohu prednášku, akoby Stvoriteľ vesmíru potreboval zvláštne informácie o všeobecných otázkach, týkajúcich sa pozemských vecí. Takéto modlitby sú ako zvučiaci kov a znejúci cimbal. V nebi sú však bezcenné. Unavujú Božích anjelov a nudia aj smrteľníkov, ktorí sú nútení počúvať ich.

Ježiš sa často modlieval, čo neuniklo pozornosti ľudí. Utiel sa do osamelých hájov alebo skalných tiesňav, aby vyrozprával svoje prosby nebeskému Otcovi. Keď sa záležitosti a denné starosti skončili a unavení ľudia hľadali odpočinok, Ježiš trávil tento čas pri modlitbe. Modlitbu by sme nemali znevažovať, pretože je príliš málo bdélého modlitebného úsilia a ešte menej rozvážneho modlenia v duchu. Vrucna a prenikavá modlitba je vždy na mieste a nikdy neunaví. Taká modlitba zaujme a osvieži všetkých, čo sa usilujú o zbožný život.

Súkromná modlitba sa zanedbáva a toto je príčina mnohých dlhých, únavných a bezduchých modlitieb v bohoslužobných zhromaždeniach. Mnohí zahrňujú do svojich modlitieb zanedbané povinnosti celého týždňa, modlia sa stále dookola, akoby chceli ponaprávať svoju nedbalosť a utíšiť svoje nespokojné svedomie, ktoré ich stále znepokojuje. Myslia si, že takouto modlitbou si získajú Božiu priazeň. Tieto modlitby sa končievajú tak, že strhávajú aj iných na nízku úroveň a do duchovnej tmy. Keby si kresťania vzali k srdcu Kristovo napomenutie o bdení a modlitbe, boli by vo svojej bohoslužbe oveľa rozvážnejší. (EGW, 1PS 52)

MIERA DUCHOVNEJ SILY

„My silní sme povinní znášať slabosti slabých, a nie páčiť sa sebe samým.“ (Rim 15,1) Tento verš hovorí o biblickej miere sily. Nejde totiž o to, koľko toho dokážeš vykonať, ale skôr o to, ako dokážeš znášať slabosti druhých. Je veľmi uspokojujúce byť silný vo vlastných schopnostiach - vo vlastnej službe, vo vlastných skúsenostiach, v tom, že máš na všetko odpoveď - ale to si nevyžaduje veľa duchovnej sily. Duchovnú silu si vyžaduje znášať slabosti druhých. Preto mierou duchovnej sily pred Bohom a podľa Písma je naša schopnosť znášať slabosti iných ľudí. Toto nikdy nebýva ľahké a úplne prirodzené.

Táto skutočnosť je v priamom protiklade s duchom tohto veku. Tento duch hovorí: „Vezmi čo môžeš.“ Nechajte slabých, nech sa o seba postarajú sami.“ Porozmýšľajme napr. o probléme potratov, ktoré sú veľkým zlom tejto doby. Keď o tom diskutujete s ľuďmi, ospravedlňujú ho. Argumentujú tým, že mnohé nechcené deti sa nenarodia - napríklad nemanželské deti alebo deti z problémových rodín či deti neschopných matiek. Zabíjame ich skôr, ako vyjdú z maternice. Avšak bez ohľadu na to, čo o tom hovorí Najvyšší súd alebo ktokoľvek iný, Boh to považuje za vraždu. Verím, že je to veľmi jasne zjavené v Písme.

Akonáhle začneme považovať to, čo je výhodné, za meradlo toho, čo je správne, ocitneme sa na šikmej ploche, ktorá vedie na scestie. Veľmi, veľmi rýchlo sa objavia ďalšie problémy: "Čo s deťmi, ktoré sa narodia beznádejne postihnuté, ktoré nikdy nebudú schopné ničoho iného ako vegetatívnej existencie? Prečo by sme mali tieto deti udržiavať pri živote?" V Kalifornii sa na súde riešil prípad rodičov, ktorí úmyselne nedávali jedlo dieťaťu, ktoré sa narodilo beznádejne neschopné. Nechali ho jednoducho zomrieť. Keď takto zaobchádzame s postihnutými, na rad prichádzajú starší ľudia, duševne chorí atď. Jeden po druhom budú vyradení v mene ľudskosti.

Toto nie je kresťanské ani ľudské. Nielen preto, že potraty sú Bohom zakázané, ale aj pre nekresťanský postoj, ktorý sa za nimi skrýva. My ako kresťania neodpisujeme slabých. Dokonca ani neposielame do inštitúcií, kde by sme o nich už nikdy nepočuli a nezaujímali sa o nich.

Jedným z charakteristických znakov kresťanov 1. storočia bola ich starostlivosť o slabých. Starali sa o chorých. Neodpisovali ich. Na staroveký svet to pôsobilo zarážajúcim dojmom. Pohanovia nevedeli pochopiť, čo viedlo kresťanov k tomu, že sa starali o ľudí, ktorí nemali čo ponúknuť, ktorí boli len pasívni.

Keď vyradujeme ľudí, ktorí sú pasívni, nie je to znak sily, ale slabosti. Práve títo ľudia, neschopní, nestáli, slabí vo viere, sú skúškou našej duchovnej sily. Je jasné, že sme dospeli do bodu, keď si nemôžeme dovoliť žiť podľa vzoru tohto veku. Ak som kresťan, mojím hlavným motívom nie je beztriestne získať pre seba čo najviac. Mojím hlavným motívom je páčiť sa Ježišovi Kristovi vo všetkom, čo robím. Len čo začneme žiť tak, že sa mu budeme snažiť zapáčiť, nevyhnutne budeme viesť život, ktorý sa bude úplne odlišovať od života neveriacich. Nemusíme študovať veľké množstvá nejakého učenia - to, že robíme niečo, aby sme sa páčili Ježišovi, nás premení samo osebe. (Derek Prince, Milosť poddania sa)